

אור הנר

עורך: גדיה אטון

דבר העורך

"איש על דגלו באותות"

בסיעתא דשמיא זוכים אנו לפתוח בחומש במדבר.

בפרשת במדבר התורה מלמדת אותנו על סדר חניית עם ישראל במדבר וחלוקתם, כך שכל שבט ושבת היה מסודר לפי דגל.

מובא במדרש במסכת תנחומא כי בשעה שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, ירדו עמו רבבות מלאכי השרת כשהם ערוכים במחנות ומניפים דגלים. כשראו זאת עם ישראל, התעוררה בליבם תשוקה עזה והם ביקשו: "הלוואי שאף אנו נעשה דגלים כמותם". נענה להם הבורא ואמר כי מכיוון שהתאוו לכך, הוא ימלא את משאלתם, וציווה על משה לסדרם במחנות: "איש על דגלו באותות".

דברי המדרש הללו מעוררים שאלה: מה עומק התשוקה של עם ישראל לאותם דגלים, וכיצד עשייתם נחשבת לגילוי אהבה מיוחד מצד הקב"ה?

ותירץ הרב הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט"א, כי פרשה זו באה להשריש באדם אמונה תמימה וטהורה בהשגחה העליונה: הדגל אינו רק סמל חיצוני, אלא הוא מייצג את המקום, התפקיד והתנאים המדויקים שסידר הבורא לכל אדם ואדם. כשעם ישראל ראו את המלאכים, הם הבינו שלכל מלאך יש שליחות ייחודית שרק הוא יכול למלא, והם השתוקקו שגם בחייהם הגשמיים לכל אחד יהיה את ה"דגל" והיעוד האישי שלו.

גילוי האהבה של הקב"ה בעשיית הדגלים טמון במסר שהוא מעביר לכל יהודי: אני מכיר אותך באופן אישי, והצבתי אותך בדיוק במקום שבו אתה צריך להיות. לפעמים עולים באדם הרהורים ותסכולים: "אילו היה לי השכל של פלוני, הייתי מצליח יותר", או "אילו היה לי העושר של אלמוני, הייתי נותן יותר צדקה". אדם נוטה לחשוב שבנסיונות

אחרות הוא היה מצליח לממש את עצמו טוב יותר.

אך האמת היא שהקב"ה, יודע תעלומות, סידר לכל אחד את תנאי החיים המדויקים לו - את היכולות, הקשיים, הסביבה והכלים - ורק באמצעותם הוא יכול להשלים את תפקידו בעולם. אין אדם שיכול למלא את ייעודו של חברו, כשם שאין חברו יכול למלא את שלו. המצב בו האדם נמצא הוא המצב הטוב ביותר עבורו לקדש שם שמיים, ובזכות אמונה זו, המכירה בייחודיות של כל דגל

ודגל, אנו עתידים להיגאל.

הצדיק הקדוש רבי זושא מאניפולי זיע"א היה אומר משפט שטילטל את עולמם של חסידיו: "אם ישאלו אותי בשמיים: 'זושא, למה לא היית משה רבנו?' - לא אפחד, כי אדע להשיב שאינני משה רבנו ולא ניתנו לי כוחותיו. אבל אם ישאלו אותי: 'זושא, למה לא היית זושא?' - מזה אני רועד מפחד!".

רבי זושא הסביר בכך יסוד עצום: לכל אדם יש נשמה עם "דגל" משלה. הקדוש ברוך הוא לא מצפה מאיתנו להיות מישוהו אחר, גדול ככל שיהיה. הוא לא מצפה מהאדם הפשוט להיות גאון הדור, ולא מהעני להיות התורם הגדול ביותר. הציפייה היחידה היא שהאדם יממש את הפוטנציאל שניתן לו, בתוך התנאים והכלים שנקבעו עבורו.

רבי זושא עצמו חי חיי עוני קשים מאוד, אך הוא מעולם לא התלונן "אם היה לי כסף הייתי עובד את ה' טוב יותר". הוא הבין שהעוני שלו הוא חלק מה"דגל" שלו, ובתוך המציאות הזו הוא הגיע לדרגות רוחניות שמעטים הגיעו אליהן.

רבי זושא לימד אותנו שההצלחה האמיתית היא לא להיות "הכי טוב בעולם", אלא להיות "הכי טוב שאתה יכול להיות". "העמיד כל אחד במצב בו הוא נמצא משום שזה המצב הכי טוב בשבילו".

יהי רצון שנזכה להכניס מוסר השכל זה בתוכנו אמן, שבת שלום וחודש טוב ומבורך.

יום ו' כ"ה אייר תשפ"ו

כניסת שבת: 19:12

יציאת שבת: 20:04

רבינו תם: 20:57

הזמנים לפי אופק באר שבע

פרקי אבות פרק ו'

שבת מברכין

יום ראשון

ראש חודש סיון

פרשת במדבר

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר ה' את משה בהר סיני" תמה ה"אור החיים" הקדוש, מדוע לא הוזכרו בפסוקים, אלא רק בני אהרן ולא בני משה הרי כתוב "ואלה תולדות אהרון ומשה". רש"י פירש שכיון שמשה לימדן תורה, מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו. אמנם הוא דבר תמוה, לגבי אהרן הכוונה לתולדות ממש ולגבי משה שלימדם תורה, הוא ענין רוחני.

ותירץ אור החיים, כיון שמשה התפלל עבור בני אהרן כמו שכתוב בדברים (פרק ט') "ובאהרן התאנף ה' מאוד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא". ואמרו רבותינו ז"ל (ויקרא רבה פרק ז') שהועילה תפילתו להציל אלעזר ואיתמר. אז כיון שהוא הציל אותם ממיתה קרואים הם על שמו, והרי הם כבניו, מבואר שהוא הציל אותם בגופם, ודומה לאהרן שהם תולדותיו בגופם. ומעיד עוד, מדוע כתוב ביום דיבר ה' אל משה, והוא מתרץ שהם היו תולדות משה כיון שזה היה בזמן שהתפלל משה רבינו עליהם. ובתוך הדברים מבואר סיבת קבלת תפילתו של משה רבינו, כיון שהוא היה השליח הנאמן לקבלת התורה שאיתו דיבר ה' בהר סיני, ולכן התקבלה תפילתו.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"כאשר יחנו כן יסעו..."

מעירים כאן חכמי ישראל: פעמים הרבה אנו נתקלים בבני אדם, הקובעים עתים לתורה (כגון: שיעורי תורה וכדומה) ומתקדקים במצווה קלה כבחמורה - כל עוד הם מצויים בעיר מגוריהם ומנהלים אורח חיים קבוע ומסודר. אך בשעה שהם מטיילים בדרכים, הרחק מביתם ומעירם, משנים הם את אורחותיהם הקבועים ומורים היתר לעצמם למעט בתלמוד תורה ולזלזל במצוות שונות.

כלפי מנהג לא טוב זה של רבים וטובים בישראל קוראת כאן התורה: "כאשר יחנו כן יסעו". - על כל אדם להתנהג בשעת מסעו בדרכים, כפי שהוא מתנהג בביתו ובעירו. וכן נאמר בפרשת "שמע" (דברים ו', ז') "ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך".

כי מבחנו של החסיד האמיתי הוא לעמוד בניסיון הקשה של טלטולי דרכים, בלא לותר על קוצו של יו"ד, בקיום מצוות הבורא.

דבר תורה לסעודה רביעית

ראש חודש סיוון

כתב מרן החיד"א, שהימים שמראש חודש סיוון מסוגלים לקנין התורה ומידות טובות ואחדות ישראל, ואם יתעורר האדם בימים אלו להשתדל במידות אלו אין ספק שייצליח בזה, והיא סגולה יותר משאר הימים.

מה הם שלושת ימי ההגבלה

שלושת הימים הסמוכים לחג השבועות נקראים "שלושת ימי ההגבלה". בשלושה ימים הללו, לפני מעמד הר סיני, ציווה הקב"ה, שעם ישראל יתקדשו ויטהרו לפני קבלת התורה והגביל אותם בדברים מסוימים (ואינם נוהגים כיום).

השנה (תשפ"ו) חלים ימים אלו בימים שלישי רביעי וחמישי, בשבוע שיבוא עלינו לטובה.

ימי הכנה לחתן תורה

אמירת תחנון בחודש סיוון

מנהג הספרדים שלא לומר תחנון ונפילת אפים, ומזמור יען ה' ביום צרה, ומזמור תפלה לדוד, מיום ר"ח סיוון עד יום י"ב בו, ועד בכלל, מפני שהקרבן של חג השבועות יש לו תשלומין כל שבעה.

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"וכל תרומה לכל קודשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה"

אמר רבי אבא בר זבדא כל הנותן מתנותיו לכהן אחד מביא רעב לעולם (עירובין ס"ג.). יש לבאר טעם הדבר שעל ידי מצוות הפרשת תרומות ומעשרות באים ברכה ושובע לעולם, כנאמר "הביאו את כל המעשר... והריקותי לכם ברכה עד בלי די" (מלאכי ג' י.). אם כן זה הנותן מתנותיו רק לכהן אחד הלא בוודאי נימוק הוא שמאחר שמכיר ואוהב את אותו כהן רוצה הוא להנותו מנכסיו, נמצא שאותה מצווה חשובה של הפרשת תרומות ומעשרות הייתה מעורבת בנגיעה אישית רצון אישי ליהנות את הכהן אותו הוא מכיר משכבר הימים. ומכיוון שאין מצווה זו נעשית בשלמות איננה מועילה להביא את הברכה והשובע לעולם. וזוהי כוונת חז"ל כשאמרו: "שמביא רעב לעולם" כלומר שמחסר את העולם מן השובע שהובטח להם אילו היה מקיים את המצווה בשלמות. גם אילו נגזר חס וחלילה שיהיה רעב בעולם, אותה מצווה שקיים האיש הזה אין די בכוחה להגן על העולם ולבטל הגזרה, בגלל שלא קוימה כראוי, ולכן מחשיבים חז"ל את אותו אדם כאילו הוא בעצמו הביא את הרעב לעולם.

לכרבה זה הצלה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

למנחם עולם ברחמי רח

ציון חלפון
בן סולטנה
שירן נועה
בת אסתר
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי רח

שרה בת לאודה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
שלמה בן נודית
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי רח

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה'ד)
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי רח

חנה בת חפסה
מישל בן מננה
ימנה בת חנה
ת.נ.צ.ב.ה

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נורית

הלכות יום טוב

שאלה: האם אשה שהדליקה נרות יו"ט ולא ברכה, האם יש איזה תקנה שתברך על נרות יו"ט? תשובה: אשה שהדליקה נרות יו"ט ולא בירכה ולא חשבה מקודם להדליק יותר נרות, והסיחה דעתה מהדלקת נרות, לא תוכל שוב לברך על הדלקת נרות, אף אם תרצה להדליק שוב ביו"ט בחדר אחר, כיון שכבר יצאה ידי חובת המצוה וברכות לא מעכבות, אבל אם לא סיימה את הדלקת הנרות ובעודה עסוקה בהדלקה נזכרה שלא ברכה תוכל להדליק את הנרות שנותרו לה בברכה

שאלה: האם מותר לסחוט לימון במסחטה ידנית ביום טוב. תשובה: מותר להשתמש במסחטה ידנית ביום טוב לסחוט בה לימון לצורך היו"ט, ונכון לשנות קצת מפני שהלימון אינו מפיג טעם והיה יכול לסחוט מערב יו"ט.

שאלה: האם מותר לברור אוכל דק שקשה יותר לברור מתוך רוב פסולת ביום טוב. תשובה: מותר לברור ביום טוב לצורך בו ביום, אע"פ שאינו לצורך לאלתר. כשהמאכל מרובה והפסולת מועטת יברור הפסולת מתוך האוכל, אא"כ יש טורח יותר בברירת הפסולת כגון שהוא דק, אז יברור האוכל, ואם הפסולת מרובה, תמיד יש לברור האוכל מתוך הפסולת אף אם יש יותר טורח בברירת האוכל כגון שהוא דק, כיון שהפסולת מרובה אינה בטלה ואסורה בטלטול.

ראובן קבל משמיעון חברו את דירתו בהשאלה למשך יומים, והגיע יחד עם בני משפחתו לשהות בדירה, (לאחר ששמיעון פעל הדירה יצא לפטש בעיר אחרת).

טרם עזיבת משפחת ראובן את הדירה, הבחין אחד הילדים פי באקוריים שבדירה יש אחד עשר דגים, ומתוכם דג אחד מת. ראובן הוציא את הדג המת, וחשב בלבו - "כדי להיטיב עם שמיעון המארח האדיב, אלף ואקנה לו דג אחר במקום זה שמת" וכן עשה. ראובן נגש לחנות בה מוכרים דגי נוי, הבחין בדג שנקרא.

ממשפחת הדגים שבאקוריים של שמיעון, קנאו, והכניסו לאקוריים, מבלי לספר על כך לשמיעון.

ראובן ומשפחתו עוזבים את הדירה, ושמיעון חוזר אליה, והנה, לא חולפות כמה שעות, ושמיעון מתקשר אל ראובן, ושואל מתוך פליאה: "להיכן נעלמו הדגים שהי באקוריים? הרי פאן אחד עשר דגים ועכשיו ישנו דג אחד בלבד!..."

השיב ראובן: "לא רק שלא לקחנו דגים מהאקוריים, אלא אף הכנסנו דג חדש נוסף תחת אחד הדגים שמת...". עד מהרה נפתרה התעלומה - התברר, שהדג היחיד שנותר באקוריים, היה אותו דג שקנה ראובן, אלא שלא היה זה דג רגיל, אלא "הדג הטורף"! והוא פשוט טרף את כל עשרת הדגים...

עכשיו שמיעון תובע מראובן לשלם על הנזק של אבדו עשרת הדגים היקרים שלו. לעמיתו טוען ראובן: "לא ידעתי כלל שמדובר בדג טורף, וככל לא התפנתתי להזיק, אלא אדרבה כל בנתי היטה לתת לך דג במתנה...". האם ראובן צריך לשלם עבור עשרת הדגים שנטרפו? תשובה:

נאמר במסכת בבא קמא (נ"ו): "המעמיד בהמת חברו על קמת חברו - חייב", דהיינו אם לקח אדם בהמה, אפלו אם אינה שייכת לו, והעמיד אותה בדגים על גבי תבואתו של חברו, ואכלה הבהמה מהתבואה - חייב המעמיד בתשלום הנזק שעשתה הבהמה. הרשב"א באר שמעמיד הבהמה חייב מדיון "אדם המזיק" (פאלו הוא הזיק בגדיו את תבואת חברו), ולכן גם אם הוא היה שוגג (או אנוס) יש לחייבו, שכן "אדם מועד לעולם", (וכן נקטו הבית יוסף והרמ"א בח"מ שצ"ד-ג).

ולכן יש לחייב את ראובן לשלם עבור הדגים שנטרפו, גם אם גרם להזק לא לא שום פגנה, (ובפרט שיש מקום גדול לטען שיש פאן פטיעה מצד ראובן בכך שלא ברר שאינו מדבר בדג שעלול לאכל את שאר הדגים).

לסכום: ראובן צריך לשלם לשמיעון את דמי הדגים שנטרפו.

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

הלכות תלמוד תורה

שאלה: האם מותר למסור שיעור תורה ליהודים מתקרבים שחלקם בלי כיפה ולדבר עמהם בדברי תורה. תשובה: מותר גם להשמיע להם דברי תורה וגם שהם ידברו ויקראו דברי תורה ללא כיפה על ראשם אבל יזהרו שלא יקראו שם השם או יברכו ללא כיפה, ואם יש כיבוד קל מותרים באכילה ושתיה בלי כיפה לאחר שבירכו על המאכל או המשקה כשהיתה כיפה או כיסוי ראש אחר על ראשם בזמן הברכה.

שאלה: אדם שלמד מסכת כל דף כמה פעמים האם אפשר לעשות כמה פעמים סיום מסכת. תשובה: אם הוא סמוך לסיום הראשון ועדיין באותה סעודה אפשר אבל לאחר מכן אי אפשר.

שאלה: האם מותר לנשים לקרוא תהילים בלילה. ומה הדין לאחר חצות הלילה לכל האנשים, ובליל שבת, וליל יום טוב, וליל ראש חודש ולצורך חולה תשובה: נשים וכן מי שאינו יודע לקרוא אלא רק מקרא ותהילים מותר לקרוא כל הלילה. ולשאר כל אדם לאחר חצות הלילה יש להקל. ובליל שבת וליל יום טוב יש להקל כל הלילה ובליל ראש חודש נכון ליהור בזה. אומנם לפני חצות הלילה לצורך חולה או צרה אחרת יש להקל ובפרט אם זה לצורך רבים.

לדפואה שלימה

סולטנה
בת פדחה
שמיעון יעקב
בן סולטנה

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון דבקה
הודיה לוי
אלמוז לוי
בן שולמית

לדפואה שלימה

יוסף לוי
בן זיקטוריה

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירדה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה

הלכות עירוב תבשילין

הלק ב'

תפילת אבות על בנים

נוסח העירוב

בשעה שמניח העירוב בערב יום טוב מברך: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על מצות עירוב". וסיים: "בדין עירובא יאה שרי לנא לאפווי ולבשולי ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת". [בעירוב זה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהדליק הנר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת], ולכתחילה צריך שיבין מה שאומר, ואם אינו מבין בארמית או בלשון הקודש, יאמר הנוסח בשפה שמבין.

שמיעת האישה ברכת העירוב

נכון שהאישה תשמע את ברכת העירוב תבשילין ואת הנוסח של "בדין עירובא" מפי בעלה ותענה אמן על הברכה. משום שעיקר העירוב נעשה בשבילה שהיא עוסקת בצרכי הבית באפיה ובישול וכדומה, ובדיעבד אין זה מעכב.

אישה המתגוררת לבדה

גם הנשים חייבות לעשות עירובי תבשילין, ולכן אם אין בעלה בעיר, או שהיא מתגוררת לבדה, צריכה לעשות עירוב תבשילין בברכה. ואם אינה בקיאה לעשות עירוב, תבקש מהשכן שיעשה העירוב בשבילה. ומועיל לעשות עירוב על ידי שליח.

סמוכים על שולחנו

בני ביתו הסמוכים על שולחנו, אפילו הם נשואים, אינם צריכים לערב באופן נפרד ורשאים לאפות ולבשל בביתו עבור כולם על סמך העירוב של ראש המשפחה. אולם אם כל אחד סועד על חשבונו, יערב כל אחד בעצמו. (קיצור שו"ע חזו"ע י"ט)

זוגות השובתים אצל הוריהם

זוגות ההולכים לשבות בחג אצל

הוריהם וסועדים אצלם, אינם צריכים לערב בעצמם, אלא סומכים על עירוב הוריהם. (ילקו"י י"ט עמ' תקנ"ב) אך אם חוזרים לביתם לישון ומדליקים שם נרות שבת, טוב שיעשו עירוב תבשילין ללא ברכה לצורך הדלקת נרות, כמבואר לקמן.

עירוב תבשילין לצורך נרות שבת בלי ברכה

מי שסיים בהכנת מאכלי שבת לפני כניסת יום טוב, ואינו צריך להכין מיום טוב לשבת, מעיקר הדין אינו צריך להניח עירוב תבשילין. וטוב שיניח עירוב תבשילין, מכיוון שצריך להדליק נרות שבת, אך לא יברך על העירוב, רק יאמר "בדין עירובא יאה שרי לנא לאדלוקי שרגא מיום טוב לשבת". ואם רוצה לברך, יבשל ביום טוב איזה תבשיל לכבוד השבת, ואז יוכל לברך בשעת עשיית העירוב.

מתארחים בבית מלון

אורחים המתארחים בבית מלון ובעל המלון מערב עירובי תבשילין, מעיקר הדין אינם צריכים לערב עירובי תבשילין רק בשביל להדליק הנרות מיום טוב לשבת. וטוב שיניחו בלי לברך על העירוב, רק יאמרו: "בדין עירובא יאה שרי לנא לאדלוקי שרגא מיום טוב לשבת".

לעשות עירוב תבשילין בעצמו

לכתחילה חייב כל אדם הנדרש להניח עירוב תבשילין - לעשות עירוב תבשילין בעצמו, ולא יסמוך על גדול העיר, ורק אם שחח או נאנס ולא עירב, יסמוך על גדול העיר שמערב לכל בני העיר (קיצור שו"ע חזו"ע עמ' נ"ה).

אבד העירוב

אם אבד העירוב קודם שבישל לצורך השבת, יכול לסמוך על עירובו של רב העיר ולבשל.

אי"ה ביום שבת יחול ערב ראש חודש סיון, סגולה גדולה מאוד ביום זה לומר את תפילת השל"ה, ולהתפלל על הצאצאים שיהיו כולם זרע ברוך ה'

אתה הוא יי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמך בגין לאשתמדע אלהותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מקל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יי אלהינו שני צוויים. כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אותם את בניכם", והכננה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראתך כי אם לשבת, ולכבודך בראתך. יצרת אך עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יי מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנתי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני ואנחנו כלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמך ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצוותיך לאהבה וליראתך את שמך. אבינו אב רחמנו, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב רחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, וזכרנו לחיים נצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו יחיה לפניך", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך". כי על פני באתי לבקש ולתנו מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע פשר, ואל ימצא

בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמש, אף שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה וביראה פנימית, ולא יראה חיצונית. ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד וכן, ותן להם קומה ויפי ותן וחסד, ויהיה אהבה ואחרה ושלום ביניהם, ותזמין להם זוגים הגונים מזרע תלמידי חכמים מזרע צדיקים, וגם הם זוגים יהיו פמותם ככל אשר התפללתי עליהם, כי זכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

אתה יי יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כונתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש למען תורתך הקדושה. על פני ענני יי בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, ובגללם תושיע בנים להיות הענקים דומים לשרשם, ובעבור דוד עבדך רגל רביעי במרפבה, המשוור ברוח קדשך.

שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרכיו. יגיע פסידו כי תאכל אשרי וטוב לך. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בגינת פשתלי זיתים סביב לשלחנה. הגה כי כן ברוך גבר ירא ה'. יברך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

אנא יי שומע תפלה, יקיים בנו הפסוק. ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

סדקו את הברקוד המצורף והצטרפו אלינו לאתר "אוד הנר", באתר זה תוכלו לקבל את העלונים מכל השנים סרטונים ושיעורים בהלכה ובאגדה באהבה רבה

לדפואה שלומה
דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
מיכל בת רחל

לברכה והצלחה
מרדכי זיפה
מודנו זי"ב
ליאוד זשיר
מודנו

לברכה והצלחה
אלג'דיה
בת מרים
מרים (מידה)
בת רות